

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18P/35/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815210718
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3815210718.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. F., narodená XX.X.XXXX, bytom ako matka, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov, matky: V. rodená I., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom W. X/XX, T. a otca: Y. F., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom T. XXX/XX, Uhrovec o zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky a určenie vyživovacej povinnosti otca takto

rozhodol:

Maloletá U. F., narodená XX.X.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky.

Otec Y. F., narodený XX.X.XXXX je p o v i n n ý platiť na výživu maloletej U. F., narodenej XX.X.XXXX výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona mesačne, ktoré je povinný poukazovať matke maloletého dieťaťa vždy do 15.-teho dňa v mesiaci, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje s účinnosťou od 17.6.2015.

Zročné výživné od 17.6.2015 do 30.11.2015 v sume 162,78 eur je otec povinný zaplatiť matke do 31.12.2015.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka maloletého dieťaťa sa návrhom, podaným na Okresný súd Prievidza dňa 17.06.2015 domáhala zverenia maloletého dieťaťa do jej osobnej starostlivosti a určenia vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa v sume 27,- eur mesačne. Svoj návrh odôvodnila tým, že maloletá býva len s matkou, otec je zapísaný v rodnom liste maloletého dieťaťa. Nikdy maloletú nevidel a nežil v spoločnej domácnosti s matkou a maloletou. Matka je momentálne nezamestnaná, vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 21.10.2013 do trvá, je poberateľkou prídavku na dieťa v sume 23,52 eur, iný príjem nemá. Vzhľadom k tomu, že nie je určené výživné na maloleté dieťa, nemá matka s maloletou nárok na dávku v hmotnej núdzi.

Otec maloletého dieťaťa sa k podanému návrhu písomne vyjadril podaním, doručeným súdu dňa 08.09.2015. Uviedol, že s matkou maloletej uzatvoril manželstvo, ktoré bolo po čase rozvedené. Matka maloletej sa ešte pred rozvodom od neho odsťahovala, našla si inú známosť, z ktorej zrejme pochádza maloletá U.. Matka maloletej pri rozvode manželstva prehlásila, že síce v rodnom liste je uvedený ako otec maloletej, no v skutočnosti jej otcom nie je. Matka maloletej od neho nikdy nežiadala výživné, nekontaktovala ho. Otec matku viackrát vyzval, aby situáciu riešila a „vyňala“ ho zo zápisu v rodnom liste ako otca maloletej. Prisľúbila mu, že tak urobí, čo sa však doposiaľ nestalo. Otec maloletej žije v G. s rodičmi a sestrou v 4-izbovom byte, je nezamestnaný, vedený na úrade práce a poberá sociálny príspevok z Úradu práce Bánovce nad Bebravou vo výške 61,- eur mesačne, iný príjem nemá. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť na maloletú Natáliu vo výške 100,-eur mesačne, ktorú si plní.

Súd vykonal dokazovanie, vypočul matku, otca maloletej, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to: rodný list maloletej č.l.2, potvrdenie Úradu práce Prievidza č.l.3, potvrdenie o poberaní prídavku na dieťa č.l.4, podanie správy č.l.14, potvrdenie Úradu práce Partizánske č.l. 15, potvrdenie o poberaní dávky v hmotnej núdzi č.l. 15b, písomné vyjadrenie otca č.l.16, vyjadrenie matky č.l.17, zápisnica o predbežnom výsluchu otca č.l. 22, spisy Okresného súdu Prievidza sp. zn. 8C/126/2013, 9C/95/2014 a zistil tento skutkový stav:

Z rodného listu maloletej U. F., narodenej XX.X.XXXX mal súd preukázané rodičovstvo a to matky V. F., nar. XX.X.XXXX a otca Y. F., nar. XX.X.XXXX.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza z 17.6.2015 mal súd preukázané, že matka maloletej je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 21.10.2013 do trvá.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, odboru sociálnych vecí a rodiny z 17.6.2015 mal súd preukázané, že matka maloletej je poberateľkou prídavku na dieťa v sume 23,52 eur mesačne.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, pracovisko F. nad F. z 4.9.2015 mal súd preukázané, že otec maloletej je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 12.6.2014 do trvá a je poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 61,60 eur mesačne.

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3C/148/04 -10 z 18.11.2004 súd manželstvo V. F. a Y. F. rozviedol. O rodičovských právach a povinnostiach nerozhodoval. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 11.1.2005.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 8C/126/2013 - 15 z 14.3.2014 súdu určil, že zapretie otcovstva, ktoré svedčí Y. F. voči maloletej U. F., nar. XX.X.XXXX je prípustné. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.5.2014.

Uznesením Okresného súdu Prievidza č.k 9C/95/2014 -14 z 18.2.2015 súd konanie o zapretie otcovstva zastavil podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku.

Matka maloletej v písomnom podaní z 22.9.2015 trvala na podanom návrhu o určenie vyživovacej povinnosti, napriek tomu, že sama opakovane vyvinula iniciatívu o zapretie otcovstva k maloletej, avšak doposiaľ bezvýsledne.

Na predbežnom výsluchu dňa 2.10.2015 otec maloletej uviedol, že t.č. je nezamestnaný, ale mal by pracovne vycestovať do Írska, odmietol platiť výživné na maloletú U. z dôvodu, že nie je jej biologickým otcom.

Na pojednávaní súd vypočul oboch rodičov. Matka pred začatím pojednávania upravila návrh a žiadala určiť vyživovaciu povinnosť otca vo výške 30% sumy životného minima na nepľnoleté, nezaopatrené dieťa. Potvrdila, že v rodnom liste uvedený otec maloletej v skutočnosti nie je jej biologickým otcom. Otec uviedol, že s podaným návrhom nesúhlasí, po pojednávaní podá žalobu o zapretie otcovstva. Pracuje v zahraničí, v ostatnom zotrval na svojím písomných aj ústnych vyjadreniach.

Kolíznym opatrovník žiadal určiť vyživovaciu povinnosť otcovi vo výške 30% sumy životného minima od podania návrhu na súd.

Podľa ustanovenia § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, sa môžu kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práva a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 sa použijú primerane.

Podľa ustanovenia § 24 ods. 1 Zákona o rodine, s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode; v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí komu maloleté dieťa zverí do osobnej

starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného, ods. 2 rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 62 odsek 1, 2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 odsek 4, 5 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 odsek 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 odsek 1, 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 2 písm. c) bod 2. zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v znení účinnom od 1.7.2013 sa za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, považuje suma 90,42 eura mesačne, ak ide o nezaopatrené dieťa.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Súd vykonal dokazovanie a mal z rodného listu dieťaťa preukázané, že otcom maloletej je Y. F., keď právoplatným rozhodnutím súdu nebolo doposiaľ rozhodnuté inak. Vyššie citované ustanovenie § 154 ods. 1 O.s.p. zakotvuje zásadu, podľa ktorej pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Súd preto môže pre rozhodnutie vziať do úvahy iba skutočnosti, ktoré tu boli v čase vyhlásenia rozsudku. Maloletá U. je v starostlivosti matky a rodičia nežijú v spoločnej domácnosti. Uspokojovanie základných potrieb detí, ale aj iných potrieb nevyhnutných pre ich telesný a duševný vývoj si vyžaduje náklady, ktoré má predovšetkým pokryť výživné od rodičov. Výživné má byť také, aby z neho mohli byť uhradené potreby detí súvisiace s ich zdravotným stavom, výchovou, záujmami a vzdelávaním. Deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Miera uspokojovania potrieb detí je limitovaná schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi ich rodičov. Súd pri rozhodovaní o výživnom vychádza zo zásady, že výživné sa určuje vždy podľa stavu, ktorý existuje v čase vydania súdneho rozhodnutia. Predovšetkým platí, že povinnosť vyživovať dieťa patrí medzi základné povinnosti rodičov. Pri určení jeho rozsahu sa vychádza zo schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča a prihliada sa aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča a súd neberie do úvahy pri skúmaní možností a schopností, ako aj majetkových pomerov povinného rodiča výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. S poukazom na všetko uvedené určil súd otcovi výživné v sume 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené,

neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona t.j. 27,13 eur mesačne. Vychádzal zo stavu, ktorý existoval v čase rozhodnutia a dospel k záveru, že je v možnostiach otca maloletej prispievať na jej výživu určenou sumou.

Počiatok vyživovacej povinnosti súd určil od podania návrhu na súd dňa 17.6.2015 do 30.11.2015 v sume 162,78 eur a uložil otcovi povinnosť túto sumu zaplatiť matke do 31.12.2015.

O trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, nakoľko ide o konanie, ktoré sa môže začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, a to písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
10. bol odvolacím súdom schválený zmier.

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).